

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8400** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ц. С. С. чрез адвокат М. С. срещу мълчалив отказ на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/ да се произнесе по заявление за подпомагане с УИН 22/2325519/94934 от 11.05.2019г. за кампания 2019 г. Навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Излага твърдения, че с писмо с вх. № 02-6500/3069/03.07.2020г. жалбоподателят е сезирал изпълнителният директор на ДФЗ с искане да се произнесе по подаденото заявление с УИН 22/2325519/94934. Счита, че законоустановеният срок за произнасяне е изтекъл на 30.06.2020 г. и се дължи произнасяне по подаденото заявление. Развива съображения за наличие на правен интерес за обжалване на мълчаливия отказ, доколкото последният засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя и се отнема законната му възможност да осъществи защита срещу непроизнасянето на компетентния орган в съответния срок с изричен акт, като цитира съдебната практика на ВАС / решение № 15781 от 17.12.2018г. по дело 10913/2018 на ВАС, IV-то отделение, Определение № 11296/ 27.09.2017 г. по адм. дело № 9800/ 2017 г. състав на Осмо отделение на ВАС./ Моли съдът да отмени оспорения административен акт – мълчалив отказ.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, представя писмени бележки по съществуването на спора и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно призован, не се представява, с писмено становище оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без разглеждане като недопустима, доколкото няма годен за оспорване административен акт. Счита, че сроковете за произнасяне на административния орган са инструктивни и не е формиран мълчалив отказ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Съдът намира за установено от фактическа следното:

Жалбоподателят Ц. С. С. е регистриран земеделски производител с УРН: 245427. С. е депозирал пред Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) – ОСЗ П. Общо заявление за подпомагане с УИН 22/230519/94934 на 11.05.2019г. В Заявление за подпомагане 2019 Форма за физически лица от 13.05.2019г. е формулирано искане за подпомагане по схеми и мерки за подпомагане, както следва: Схема за единно плащане на площ (СЕПП); Схема за преразпределително плащане (СПП); Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната сред – зелени директни плащания (ЗДП); Схема за преходна национална помощ за овце майки и/или кози майки, обвързана с производството (ПНДЖ 3) и Компенсаторни плащания в планински райони (Подмярка 13.1/НР1). Към това заявление С. е подписал Общи декларации; Декларация за запознаване с определенията за нередност; Декларация за обработване на личните данни и др. Към заявлението са приложени и таблици за използваните парцели 2018г. и 2019г. ; таблица на заявените площи, таблица за животните.

Във връзка с резултати от автоматизирани проверки на въведените данни по ЗДП в заявление УИН 22/230519/94934 за подпомагане по директни плащания за кампания 2019 от 13.05.2019г. /лист 37 – гръб/, с които са установени нередности, на 07.06.2019г., жалбоподателят е подал редакция на заявление УИН 22/230519/94934 от 11.05.2019г. /лист 38-39/, като ведно с него е приложил таблици за използваните парцели 2019г.; таблица на заявените площи по схеми и мерки 2019, таблица за животните по схеми и мерки 2019. и др. изискуеми документи.

Резултатите от автоматизираните проверки на въведените данни по ЗДП в заявление УИН 22/230519/94934 от 07.06.2019г., са обективирани в писмена форма на 07.06.2019г./листи 53-56/.

На 17.06.2019г. жалбоподателят отново е подал редакция на заявление УИН 22/230519/94934 от 11.05.2019г. /листи 115-116/, като резултатите от автоматизираните проверки на въведените данни, са извършени на 17.06.2019г. отново с указания за установени несъответствия /лист 114- гръб/.

С писмо с вх. № 02-6500/3069/03.07.2020г. жалбоподателят е сезирал изпълнителния директор с искане да се произнесе по подаденото от него заявление с УИН 22/2325519/94934 за кампания 2019г. с довода, че законоустановеният срок за произнасяне е изтекъл на 30.06.2020г. и следва да има произнасяне. Няма спор, че липсва произнасяне по искане вх. № 02-6500/3069/03.07.2020г. от страна на ответника. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В случая се оспорва мълчалив отказ на Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ да се произнесе по заявление за подпомагане с УИН 22/2325519/94934 от 11.05.2019г. за кампания 2019 г.

Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за

Република България за прилагане на общата селскостопанска политика на ЕС, съгласно разпоредбата на чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), а съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателна агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на РА, организира и ръководи дейността и представлява РА, съгласно нормата на чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП. В този смисъл Изпълнителният директор на ДФЗ – РА се явява материално, териториално и функционално компетентен да издава актове от категорията на поискания със заявлението за подпомагане с УИН 22/2325519/94934 за кампания 2019г. Такова произнасяне към момента на подаване на сезиращата съда жалба, ответния административен орган е дължал, но не е произнесъл, нито е налице плащане, каквото липсва и към момента на приключване на съдебното дирене.

Мълчаливият отказ в това специфично административно производство е недопустим, защото за изпълнение на своите функции разплащателната агенция поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол, на основание Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията и чл. 30 и сл. от ЗПЗП. Съобразно разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от ЗПЗП, кандидатите за подпомагане подават до териториалните структури на РА заявления за подпомагане по образец, по които се извършват административни проверки чрез интегрираната информационна система, като се съпоставят данните от заявленията с данните в регистрите, каквото е изискването на чл. 43 във вр. чл. 37 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП, РА проверява заявленията за подпомагане по схемите за директни плащания съгласно чл. 37 от горепосочения закон, който регламентира, че интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Условията и реда за подаване на заявленията и етапите на производството са уредени в Наредба № 5 от 27.02.2009г., както и в специалните наредби, относими към подпомагането по конкретна мярка или схема. Заявените от жалбоподателя със заявлението му с УИН 22/2325519/94934 за кампания 2019 г. схеми и мерки на подпомагане са сред посочените в чл. 1, ал. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. В цитираната наредба са нормативно уредени различните етапи от административното производство по издаване на краен акт от Разплащателната агенция за одобряване или за отказ за изплащане на субсидия по изброените в нея схеми и мерки за директни плащания. В резултат на извършените проверки, административният орган може да изпрати на кандидата уведомително писмо за отстраняване на установени нередности, като му определи срок за това, който може да бъде и удължаван. Във всички случаи се дължи изрично произнасяне от страна на ДФЗ"Земеделие" – РА. Така съгласно чл.11а, ал.1, т.1 от ЗПЗП Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за подпомагане, формуляри за кандидатстване, искания и заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки на Общата политика по рибарство.

Съгласно разпоредбата на чл. 75, § 1 от Регламент (ЕО) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането,

управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика, плащанията по схемите за подпомагане и посочените в член 67, параграф 2 мерки се осъществяват в периода от 1 декември до 30 юни на следващата календарна година. Ето защо, административното производство, образувано по заявление за подпомагане при условията и по реда на ЗПЗП, задължително приключва с изричен административен акт - решение по заявления за подпомагане /чл.11а, ал.1, т.1 от ЗПЗП/, респ. издаване на уведомително писмо, обективизиращо данните от извършените проверки и одобрената за плащане сума, респективно размера на наложените намаления и/или санкции, които следва да са отразени в съответните таблици. За ответника е налице задължение за произнасяне с изричен акт, какъвто по заявлението за 2019г на земеделския стопанин, не е налице. В конкретната хипотеза административният орган е надлежно сезиран със заявление за подпомагане от 11.05.2019 г., което е получило УИН 22/230519/94934. От административната преписка се установява, че по заявлението на жалбоподателя са извършени само автоматизирани проверки, които съгласно чл.10а, ал.3 от Наредба № 5 от 27.02.2009г. не представляват административни проверки по смисъла на чл.37 от ЗПЗП. Този извод се подкрепя от приложените по делото формуляри за Резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019. При това положение по делото е безспорно установено, че от страна на ДФЗ-РА липсва изпратено уведомително писмо за извършените оторизации по схемите и мерките по чл.1 по реда на АПК съгласно изискването на чл.10б от Наредба № 5 от 27.02.2009г. и такова изобщо не е било издадено.

Настоящият съдебен състав намира, че ответникът дължи изрично произнасяне с волеизявление - акт, който следва да е обективиран в писмена форма и да съдържа задължителни реквизити - уведомително писмо за извършените оторизации по схемите и мерките или за изричен отказ за такива. Административният орган е бил длъжен да се произнесе с изричен акт - за одобрение, респ. за отхвърляне на заявлението за подпомагане, а при формиран отказ за подпомагане - да посочи писмени мотиви за това. Този въпрос не може да бъде решен от съда вместо административния орган Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, на който единствено е признат статут на национален компетентен орган за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз. Разплащателната агенция е единствена специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на Общата селскостопанска политика. Естеството на възникналия спор не позволява решаването му по същество направо от съда, който не може да се произнесе вместо административния орган.

По изложените мотиви жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспореният мълчалив отказ, като неправилен и незаконосъобразен следва да се отмени. Предвид това и на основание чл. 173 ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на органа за продължаване на производствените действия и постановяване изричен акт по подаденото от Ц. С. С. Общо заявление за подпомагане за 2019г с УИН: 22/2325519/94934, за което следва да се определи 14 дневен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от двете страни в процеса. Като съобрази нормата на чл. 143, ал. 1 от АПК и изхода на спора пред настоящата

инстанция, съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 550 лева, от които 50 лева държавна такса и 500 лева адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие. Съдът приема направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, предвид неговия размер, фактическата и правната сложност на спора. Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за произнасяне по заявление УИН: 22/2325519/94934 за кампания 2019г., подадено от земеделския производител Ц. С. С..

ВРЪЩА преписката на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за произнасяне по заявление УИН: 22/2325519/94934 за кампания 2019 г., подадено от земеделския производител Ц. С. С. в съответствие с развитите по-горе мотиви, като ОПРЕДЕЛЯ за това 14-дневен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ [населено място] да заплати на Ц. С. С. сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния Административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: